

весиње” локални пут по култури локални пут у површини 2540 м², уписана у зк. ул. бр.1444 к.о. Гацко, власништво: Држава - Јавно добро са 1/1 дијела;

- дио к.ч. бр. 1691/1 у новом премјеру уписана у лист непокретности бр. 389/9 к.о. Гацко, у посједу Добро у општој употреби - Путеви са 1/1 дијела, која у старом премјеру одговара к.ч. бр. 470/1 зв. “Пут у Кулу” пут по култури локални пут у површини 2588 м², уписана у зк. ул. бр.1444 к.о. Гацко, власништво: Држава - Јавно добро са 1/1 дијела.

II

Корисник експропријације је Општина Гацко.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1898/13
4. септембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1365

На основу члана 43. став 1. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 33. став 3. Закона о експропријацији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08), Влада Републике Српске, на 24. сједници, одржаној 28.08.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Општини Гацко, прије коначности рјешења о потпуној експропријацији, дозвољава се ступање у посјед некретнина експроприсаних Рјешењем Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Подручне јединице Гацко, број: 21.17/473-43/11, од 21.06.2011. године, за изградњу “Јужне обилазнице” у Гацку - 4. Фаза, и то:

- к.ч. број 1568/4, звана Црквина, по култури њива друге класе у површини 448 м² (са воћним засадима и жичаном оградом са источне стране парцеле), уписана у лн. број: 1239, к.о. Гацко, корисник Буквић Милутина Миленко из Требиња, са 1/1 дијела, што по старом премјеру одговара к.ч. бр. 498/3, у површини 11 м² и к.ч. бр. 499/7, у површини 217 м², обје уписане у зк. ул. бр. 1268, к.о. Гацко, земљишно-књижно право својине Буквић Милутина Миленко, са дијелом 1/3 и Старовић Петра Босиљка, са дијелом 2/3 и

- к.ч. бр. 500/6 у површини 220 м², уписана у зк. ул. бр. 767, к.о. Гацко, земљишно-књижно право својине држава 171 дијела са правом коришћења Босиљка Старовић Петра са 1/1 дијела, а корисник, стварни и фактички власник Буквић Милутина Миленко, са 1/1 дијела.

2. Прије предаје у посјед експроприсаних некретнина првостепени орган ће обезбиједити све доказе који су потребни за одређивање накнаде за експроприсане некретнине.

3. Тужба поднесена против овог рјешења не одлаже његово извршење.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1845/13
28. августа 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1366

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 16. ст. 1. и 5. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, број 68/07) и чланом 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), Влада Републике Српске, на 25. сједници, одржаној 4.09.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ “ВОДЕ СРПСКЕ”

1. Именују се чланови Управног одбора Јавне установе “Воде Српске”, на период од четири године, и то:

- 1) Душко Миловановић, доктор медицине,
- 2) Чедомир Стојановић, дипл. инжењер пољопривреде,
- 3) Марица Радић, дипл. економиста,
- 4) Радоје Богдановић, магистар економских наука и
- 5) Драган Кнежевић, дипл. ветеринар.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1894/13
4. септембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1367

На основу члана 8. став 2. Закона о заштити на раду (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/08 и 13/10) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар рада и борачко-инвалидске заштите д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О ПРЕВЕНТИВНИМ МЈЕРАМА ЗА БЕЗБЈЕДАН И ЗДРАВ РАД ПРИ РУЧНОМ ПРЕНОШЕЊУ ТЕРЕТА

Члан 1.

Овим правилником прописују се минимални захтјеви које послодавац треба да испуни у обезбјеђивању примјене превентивних мјера при ручном преношењу терета при којем нарочито постоји ризик од настанка повреде или обољења кичменог стуба.

Члан 2.

(1) Ручно преношење терета, у смислу овог правилника, представља свако преношење или придржавање терета масе веће од три килограма од једног или више радника, укључујући подизање, спуштање, гурање, вучење, ношење или помјерање терета при којем, услед његових карактеристика или неповољних ергономских услова, нарочито постоји ризик од настанка повреде или обољења кичменог стуба радника.

(2) Под изразом кичмени стуб подразумијева се кичмени стуб са свим припадајућим структурама.

Члан 3.

(1) Да би избјегао потребу за ручним преношењем терета, послодавац предузима одговарајуће организационе мјере, односно користи одговарајућа средства, а нарочито опрему за рад на механизовани погон.

(2) У случају гдје се потреба за ручним преношењем терета не може избјећи, послодавац предузима одговарајуће организационе мјере, користи одговарајућа средства или раднику обезбјеђује коришћење таквих средстава с циљем да се отклони или смањи ризик од настанка повреде или обољења кичменог стуба који настаје при ручном преношењу терета.

(3) У случају када се потреба за ручним преношењем терета не може избјећи, послодавац:

а) организује обављање послова тако да се ручно преношење терета обавља на безбједан и здрав начин,

б) уколико је могуће, прије почетка обављања послова, изврши процјену безбједносних и здравствених услова на раду за свако мјесто рада према врсти послова, узимајући у обзир карактеристике терета и

в) спроводи превентивне мјере за отклањање или смањење ризика од настанка повреде кичменог стуба рад-

ника, узимајући у обзир карактеристике радне средине и захтјеве који се јављају при обављању послова.

Члан 4.

(1) Приликом процјене ризика на радном мјесту и у радној средини на коме се ручно преношење терета не може избјећи, потребно је узети у обзир факторе ризика:

а) карактеристике терета, гдје при ручном преношењу терета нарочито постоји ризик од настанка повреде или обољења кичменог стуба, ако је терет:

- 1) сувише тежак или велик,
- 2) гломазан или га је тешко прихватити,
- 3) нестабилан или се његов садржај помјера,
- 4) позициониран на начин који захтијева да се терет држи или преноси на удаљености од трупа или тако да захтијева савијање или увијање трупа,

5) због свог облика и/или састава такав да лако може проузроковати повреду на раду радника, нарочито у случају судара или удара;

б) потребан физички напор, гдје при ручном преношењу терета нарочито постоји ризик од настанка повреде или обољења кичменог стуба, ако потребан физички напор:

- 1) је сувише велик,
- 2) се само постиже увијањем трупа,
- 3) настаје као последица изненадног помјерања терета,
- 4) је учињен са тијелом у нестабилном положају;

в) карактеристике радне средине, гдје при ручном преношењу терета нарочито постоји ризик од настанка повреде или обољења кичменог стуба, ако:

- 1) нема довољно простора за обављање послова, а посебно уколико је висина простора недовољна,
- 2) су подови или радне површине неравни због чега постоји опасност од спотицања или су клизави у односу на обућу који запослени користи,
- 3) радно мјесто или радна околина онемогућавају безбједан положај терета у односу на тијело запосленог или положај тијела запосленог,

4) постоје разлике у нивоима пода или радне површине услед чега се ручно преношење терета врши на различитим висинама,

- 5) су подови или радне површине нестабилне,
- 6) су услови радне средине неодговарајући;

г) захтјеви који се јављају при обављању послова, гдје при ручном преношењу терета нарочито постоји ризик од настанка повреде или обољења кичменог стуба, ако се при обављању послова јављају један или више од следећих захтјева:

- 1) сувише учестао или продужен физички напор који посебно оптерећује кичмени стуб,
- 2) недовољно дугачак период одмора или опоравка од напора,
- 3) велика висина подизања или дужина ношења или помјерања и

4) брзина рада коју захтијева обављање послова, а на коју запослени не може да утиче.

(2) Послодавац обезбјеђује да радни процес буде прилагођен тјелесним и психичким могућностима радника, односно да при распоређивању радника на послове на којима се ручно преношење терета није могло избјећи узме у обзир индивидуални фактори ризика за те раднике.

(3) При ручном преношењу терета нарочито постоји ризик од повреде или обољења кичменог стуба, ако радни процес није прилагођен тјелесним и психичким могућностима радника и ако радник користи средства и опрему за личну заштиту на раду.

Члан 5.

(1) У случају када се потреба за ручним преношењем терета не може избјећи, послодавац организује обављање послова, тако да:

а) радници подижу или носе терет чија маса не прелази одговарајућу вриједност наведену у Прилогу 1, који чини саставни дио овог правилника,

б) радник може најкраће у два сата премјестити највише 2.000 кг највеће дозвољене масе терета под условом да истоба дана не може бити оптерећен додатним радом на преношењу највеће дозвољене масе терета наведене у Прилогу 1 и

в) труднице не обављају послове ручног преношења терета у смислу члана 2. овог правилника.

(2) Радници могу преносити терете теже од вриједности терета наведених у Прилогу 1. када је хитно потребно преношење људи и када је преношење потребно обавити у просторијама, гдје уградња механичких помагала није могућа због специфичних услова или уколико није могућ истовремени рад довољног броја радника, чиме би се тежина терета равномјерно распоредила.

(3) У случају када се терети лакши од терета наведених у Прилогу 1 преносе понављајуће или дуготрајно, оптерећеност радника се рачуна према методи наведеној у Прилогу 2, који чини саставни дио овог правилника.

Члан 6.

(1) Степен оптерећености радника при ручном преношењу терета се рачуна узимањем у обзир фактора ризика из члана 4. овог правилника на начин утврђен у Прилогу 2.

(2) Радна мјеста се организују тако да израчуната оптерећеност радника није већа од 50 бодова.

(3) У случају када је вриједност из става 2. овог члана прекорачена, потребно је поново провјерити вриједност појединих фактора, те смањити оне на које је могуће утицати организационим и другим мјерама.

(4) У случају када је степен оптерећености радника при ручном преношењу терета већи од 40 бодова, на радном мјесту на коме радник обавља понављајуће покрете с наметнутим ритмом рада, а није могућ истовремени рад већег броја радника, послодавац обезбјеђује да радник на сваких 55 минута непрекидног рада има најмање пет минута одмора.

(5) Начин коришћења одмора из става 4. овог члана обавља се тако да радник напушта своје радно мјесто, одмара се у примјереном положају или обавља корективне вјежбе растезања и растерећења одређене групе мишића.

(6) Радно мјесто на коме је степен оптерећености радника већи од 40 бодова је радно мјесто с повећаним ризиком.

Члан 7.

Послодавац ће радницима и/или њиховим представницима за заштиту и здравље на раду омогућити да имају увид у све информације које се односе на безбједност и здравље на раду, а нарочито о мјерама које се предузимају у циљу остваривања заштите и здравља на раду при ручном преношењу терета.

Члан 8.

У току оспособљавања за безбједан и здрав рад при ручном преношењу терета послодавац раднике упознаје са ризичким факторима који се могу појавити на радном мјесту и у радној средини, а који настају при ручном преношењу терета.

Члан 9.

Послодавац и радници, односно њихови представници за заштиту и здравље на раду сарађиваће у активностима које се односе на ручно преношење терета.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 16-04/3-020-81/2013
5. септембра 2013. године
Бања Лука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

Прилог 1

Доб радника	Највећа дозвољена маса терета [кг]	
	мушкарци	жене
15 до 19 година	35	13
од 19 до 45 година	50	15
више од 45 година	40	13

Примјерени услови при преношењу терета су:

- држање тијела при преношењу мора бити ергономски примјерено,
- простор за кретање и ходање мора бити довољно велик, тло равно и да није клизаво, освијетљеност радилишта примјерена,
- терет мора имати примјерено хватиште.

Прилог 2

Метода процјене оптерећености здравих радника

1. Временско одређивање оптерећења

1. Приликом временског одређивања оптерећења, послодавац утврђује да ли је при обављању радних задатака с понављајућим покретима ријеч о:

- покретима с краткотрајним преношењем, гдје је одлучујућа учесталост (фреквенција) радних задатака или
- покретима при којима држање и преношење терета траје дуже и гдје је одлучујући удио времена пуног оптерећења у односу на вријеме трајања радног задатка.

Уколико је трајање дјеловања људске снаге при преношењу терета краће од 30% потребног времена за обављање радног задатка ријеч је о краткотрајном оптерећењу.

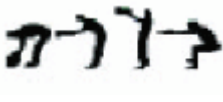

2. Бодовно вредновање оптерећења утврђује се у односу на број потребних радних задатака током једног радног дана. Радни дан је трајање рада у једној смјени.

Периодично понављајуће гibaње с краткотрајним преношењем терета → број задатака током радног дана	Дуготрајно преношење → збир времена дјеловања људске снаге при преношењу терета у радном дану	Вриједност у бодовима Т (1)
мање од 10 пута	мање од 30 минута	1
10 до 40 пута	од 31 минуте до 60 минута	2
41 до 200 пута	од 61 минуте до 180 минута	4
200 до 500 пута	од 181 минуте до 300 минута	6
више од 500 пута	више од 300 минута	8

2. Тежина терета (пријем с обје руке)

Тежина терета (кг)		Вриједност у бодовима Т(2)
За мушкарце	За жене	
до 10 кг	до 5 кг	1
10 до 20 кг	5 до 10 кг	2
20 до 30 кг	10 до 15 кг	4
30 до 40 кг	-	7
више од 40 кг	-	10

3. Положај тијела и терета приликом преношења

Положај тијела	Опис положаја приликом преношења терета	Вриједност у бодовима
	- горњи дио тијела усправан без закретања, - терет уз тијело (наслоњен на тијело), - кратки пут преношења	1
	- тијело у благом преткклону или је горњи дио тијела лагано закренут, - терет уз тијело, - сједећи положај или краћи пут преношења (до пет корака)	2
	- тијело у дубоком преткклону или јако нагнуто према напријед, - мањи преткклон, истовремено је горњи дио тијела мало закренут, - терет далеко од тијела или у висини рамена, - сједећи или стојећи положај	4
	- тијело у дубоком преткклону, с тим да је истовремено закренут горњи дио тијела, - терет далеко од тијела, - непримјерена стабилност држања тијела у стојећем, чучећем или клечећем положају	8

4. Стање на мјесту рада

Стање на радном мјесту	Вриједност у бодовима Т(4)
Добри, ергономски одговарајући услови на радном мјесту (довољан простор, раван и чврст под, који није клизав, задовољавајућа освијетљеност, примјерено хватиште терета)	0
Неергономски услови на радном мјесту, скучен радни простор (површина за радника мања од 1,5 м ² , сигурност стајалишта је ограничена (неравно, нагнуто, меко или клизаво, степенице)	1
Простор ограничен с обзиром на висину < 2 м	2

5. Радно искуство

Радно искуство на пословима које обавља	Вриједност у бодовима Т(5)
0 до 12 мјесеци	1
12 мјесеци и више	0

6. Температура у радној средини

Температура (°С)	Вриједност у бодовима Т(6)	Температура (°С)	Вриједност у бодовима Т(6)
испод -20	10	-4	0,4
-18	8,1	-2	0,1
-16	6,4	од -1 до +21	0
-14	4,9	22	0,70
-12	3,6	24	1,74
-10	2,5	26	3,74
-8	1,6	28	6,02
-6	0,9	изнад 30	10

7. Оцјењивање укупног оптерећења

Укупно оптерећење је показатељ оптерећења радника свим наведеним параметрима рада и средине. Оцјењивање укупног оптерећења се израчунава према једначини:

$$УО = (Т(2) + Т(3) + Т(4) + Т(5) + Т(6)) \cdot Т(1)$$

УО	Образложење утврђених вриједности
до 10	Ниско оптерећење – не постоји опасност за здравље због ручног преношења терета.
10 до 25	Повећано оптерећење – могућност прекомјерног оптерећења код радника са смањеном радном способношћу.
26 до 50	Велико оптерећење – могућност прекомјерног оптерећења код здравих радника. Потребно је истражити могућности за смањивање оптерећења због ручног преношења терета.
изнад 50	Врло велико оптерећење – велика могућност настанка здравствених оштећења због ручног преношења терета. Нужна је употреба одговарајуће опреме или других метода рада за смањивање тјелесног оптерећења.

1368

На основу члана 22. став 2. Закона о дувану ("Службени гласник Републике Српске", број 72/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РА В И Л Н И К**О МИНИМАЛНО-ТЕХНИЧКИМ УСЛОВИМА ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ ПРОИЗВОДЊЕ ДУВАНСКИХ ПРОИЗВОДА**

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови које произвођач дуванских производа мора испуњавати да би се бавио прерадом и производњом дуванских производа, вођење евиденција и извјештаја произвођача дуванских производа.

II - УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ ПРОИЗВОДЊЕ ДУВАНСКИХ ПРОИЗВОДА

Члан 2.

Производњу дуванских производа може да обавља привредно друштво (у даљем тексту: произвођач дуванских производа) које има сједиште у Републици Српској и које испуњава услове прописане чланом 22. Закона о дувану и овим правилником.

Члан 3.

Простор за производњу дуванских производа јединствена је технолошка цјелина која садржи:

- складиште обрађеног дувана,
- складиште репроматеријала,
- одјељење припреме дувана,
- одјељење израде и паковања цигарета,
- складиште готове робе,
- лабораторију за анализу и контролу квалитета и
- енергетско постројење.

Члан 4.

(1) Складиште обрађеног дувана намијењено је складиштењу обрађеног дувана у количини довољној за несметано одвијање производње.

(2) У складишту обрађеног дувана не може се складиштити ништа осим дувана.

Члан 5.

(1) Складиште репроматеријала намијењено је складиштењу репроматеријала у количини довољној за несметано одвијање производње.

(2) Уз складиште репроматеријала мора постојати климатизовани простор за приручно складиште репроматеријала, капацитета најмање једнодневне производње.